

Bechoros – Simanim

פרק ד – עד כמה

דף ל – 30 Daf

1. If one who is חשוד for שביעית is חשוד for *maaser*, or vice versa

The next Mishnah states: החשוד על השביעית אינו חשוד על המעשרות – *one who is suspect regarding shemittah is not suspected regarding maaser*, because he might view *maaser* as more stringent, since it must be eaten inside Yerushalayim. One who is חשוד for *maaser* is not חשוד for *shemittah*, since *shemittah* produce cannot be redeemed, and might be viewed as more stringent. One who is חשוד for either *shemittah* or *maaser*, which are both מדאורייתא, is certainly חשוד for טהרות, i.e., the laws of חברות for *chullin*, which are both מדברבן. One who is חשוד for טהרות is not חשוד for *shemittah* or *maaser*, since they are מדאורייתא. Rebbe Yochanan said that this Mishnah is Rebbe Akiva's view, but Rebbe Yehudah holds someone חשוד for *shemittah* is also חשוד for *maaser*, because people in Rebbe Yehudah's location treated *shemittah* very stringently. In another version, Rebbe Yochanan quoted Rebbe Meir that someone חשוד for *maaser* is also חשוד on *shemittah*, because Rebbe Meir holds כולה התורה כולה חשוד – *one who is suspect regarding one subject is suspect regarding the entire Torah* (even for something more stringent).

2. Acceptance of *chaverus*, גרות, etc., requires accepting all of its laws

A Baraisa states: הבא לקבל דברי חבירות חוץ מדבר אחד – *if one comes to accept the laws of chaverus except for one matter*, אין מקבלין אותו – *we do not accept him* as a חבר (to be trusted regarding טהרות). [Earlier, Rashi listed these laws: not to give *terumah* or *maaser* to an הארץ, עם הארץ, not to work with *tahor* produce with an הארץ, עם הארץ, to eat his *chullin* in a state of טהרה, and to separate tithes from produce which he eats, sells, or buys (from an הארץ, עם הארץ).] The Baraisa continues: עובד כוכבים שבא לקבל דברי תורה חוץ מדבר אחד – *if an idolator comes to accept the laws of the Torah except for one matter*, we do not accept him as a גר. Rebbe Yose bar Rebbe Yehudah adds: אפי' דקדוק אחד מדברי – *even if he only refuses to accept one stringency of the Rabbis*. Similarly, a Levi who comes to accept the laws of Leviim (to sing and serve in the Beis Hamikdash, and to close its gates), or a Kohen who comes to accept the laws of Kohanim, except for one, we do not accept him.

3. Laws of accepting חברות

Several Baraisos teach the halachos of accepting חברות (to be trusted regarding טהרות), including:

-The Tanna Kamma says that if one was seen practicing the laws of *chaverus* ביתו בצינעה – *in the privacy of his house* (demonstrating his sincerity), we accept him and then teach him the laws of *tumah*. If not, we first teach him the laws and accept him afterwards. Rebbe Shimon ben Yochai says that in either case, we accept him first and he learns the *halachos* as he goes along.

-Beis Shammai says one must practice the laws of חברות for thirty days to be considered trustworthy regarding משקין – *beverages* (whose *tumah* is only מדברבן), but twelve months for clothing (whose *tumah* is מדאורייתא). Beis Hillel holds thirty days is sufficient for both.

- *One must accept חברות in the presence of three chaverim*. The Tanna Kamma says his sons and household members do not need to accept חברות before three *chaverim*, but Rabban Shimon ben Gamliel says they do, שקיבל לבן חבר שקיבל דומה חבר – *because a chaver who accepted himself is not similar to the son of a chaver who accepted חברות*. Tannaim debate whether a תלמיד חכם must accept חברות before three חברים.

Siman - Melamed

The **melamed** who let a boy who was חשוד on שביעית share his fruit snacks with the class because he wasn't חשוד on מעשרות, had a גר speak to the boys about how he **had to accept all the laws of the Torah and not reject even one**, when the principal walked in to report that one of the boys should be **passed as a חבר because he was seen acting like a חבר when no one was looking**.

DAF 30 | דף ל

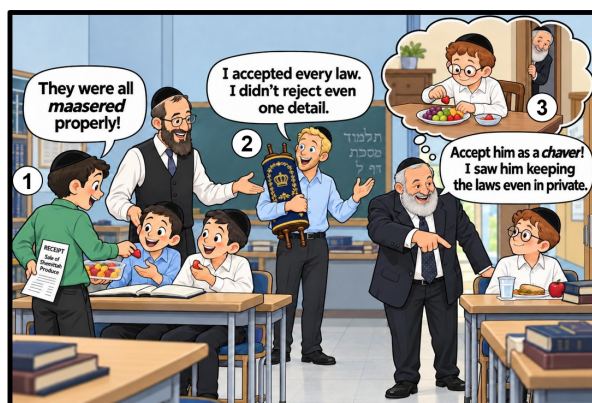
Melamed

The **melamed** who let a boy who was חשוד on שביעית share his fruit snacks with the class because he wasn't חשוד on חסוד, had a ra speak to the boys about how he had to accept all the laws of the Torah and not reject even one, when the principal walked in to report that one of the boys should be passed as a חבר because he was seen acting like a חבר when no one was looking.

3 things to remember

1. If one who is שביעית for חסוד is חסוד for *maaser*, or vice versa
2. Acceptance of *chaverus*, גרות, etc., requires accepting all of its laws
3. Laws of accepting חברות

Bechoros – Simanim

פרק ד – עד כמה

Daf 31 – לא – דף

1. One may not examine his own *bechor*, but may examine his own *korbanos*

A Baraisa states that a person may examine all *bechoros* for blemishes, חוץ משל עצמו – *except for his own*, because people might suspect that his ruling was biased. However, רואה את קדשיו – *he may examine his own korbanos* and מעשר בהמה, and he may issue rulings about his own טהרות. This case cannot be where a three-person panel permitted the *bechor*, because a single member would not be suspected of bias. Rather, the case is ביחיד מומחה – *with a single expert*, who can judge the case alone. Therefore, he may not examine his own *bechor*. Still, he may examine his own *korbanos* (e.g., שלמים), because his ruling will not be suspected of bias, דאי בעי מיתשיל עלייהו – *because if he wanted to eat it as chullin, he could ask a sage to annul his initial consecration*. Regarding מעשר בהמה there is also no suspicion, עדריה, *because if he wanted, he could have inflicted his entire flock with blemishes* before separating בהמה, which is permitted. He may rule on his own טהרות without bias, because he could eat his *tamei* foods when he is *tamei*.

פרק ה – כל פסולי המוקדשין

2. The difference between how פסולי מוקדשין are sold vs. how *bechor* and מעשר בהמה are sold

The fifth Perek begins: כל פסולי המוקדשין (הנאתן להקדש) – *for all disqualified korbanos, their benefit is for hekdesh* (i.e., their higher sale price benefits *hekdesh*). Therefore, נמכרין באיטליז – *they may be sold in the open market*, and may be shechted in the market, and may be weighed against a *litra* of weight. Although these methods are degrading for *kodashim*, they are allowed for the benefit of *hekdesh*. However, these are all forbidden for a disqualified *bechor* and *maaser*, שהנייתן לבעלים – *because their benefit is for their owner*. Rather, they must be sold privately, and their value must be estimated, although this may cause some loss. Still, one may weigh a portion of *bechor* meat against another portion of meat (whose weight is already known). The Gemara objects that if *korbanos* are sold after they were already redeemed, the proceeds belong to the owner, not to *hekdesh*!? It concludes that the Mishnah means the higher sale price benefits *hekdesh* in its initial פדיון: since a potential redeemer knows he will be permitted to sell it publicly, טפי ופריק מעיקרא – *he will redeem it for more money initially*.

3. Selling מעשר בהמה through הבלעה

A Baraisa teaches that although מעשר בהמה may not be sold, the יתומים of מעשר בהמה may be sold. It concludes that after one *shechted* מעשר בהמה, מבליעו בעורו בחלבו ובקרניו – *he may include [the meat] in the sale of its hide, sinews, and horns*. Meaning, he incorporates the meat's value into the sale by inflating the price of an inedible component (which is permitted to sell) and gives the meat as a "gift." This Baraisa is explained in two ways: Abaye says it is a single ruling permitting selling the מעשר בהמה of יתומים through הבלעה, but an adult's מעשר בהמה may not be sold at all. Rava says the Baraisa is teaching two separate rulings: the מעשר בהמה of יתומים may be sold outright, and even an adult may sell his מעשר בהמה through הבלעה. He *darshens* that מדאורייתא, it is permitted to sell it after *shechitah*, but it is Rabbinically prohibited so it should not be sold before *shechitah*. Therefore, they never prohibited inedible items, which are not evaluated while the animal is alive. Regarding יתומים, they applied the Biblical law.

Siman - Judge

The **judge** who was not allowed to rule on his own *bechor* ruled his other *kodshim* to be a בעל מום and *shechted* and sold it by weight in the open marketplace, right next to a merchant offering a "Buy the hide and get the meat for free מעשר בהמה special."

דף לא | DAF 31

Judge (Law)

The **judge** who was not allowed to rule on his own *bechor* ruled his other *kodshim* to be a *בעל מום* and *shechted* and sold it by weight in the open marketplace, right next to a merchant offering a “Buy the hide and get the meat for free *מעשר בהמה* special.”

3 things to remember

1. One may not examine his own *bechor*, but may examine his own *korbanos*
2. The difference between how פסולי מוקדשין are sold vs. how *bechor* and *מעשר בהמה* are sold
3. Selling *מעשר בהמה* through הבלעה

Bechoros – Simanim

פרק ה – כל פסולי המוקדשין

דף לב – 32 Daf

1. Source that מעשר בהמה may not be sold

A Baraisa teaches: a *passuk* says about *bechor*, "לא תפדה" – *it shall not be redeemed*, and נמכר – *but it may be sold*. However, regarding *maaser* it says "לא יגאל" – *it shall not be redeemed*, ואינו נמכר לא חי ולא שחוט – *and it may not be sold, neither alive nor shechted*, ולא תם ולא בעל מום – *neither unblemished nor blemished*. An extensive discussion follows to identify the source for this interpretation. Rav and Rebbe Yochanan say that it is derived from a *gezeirah shavah* (לא יגאל לא יגאל) from חרמים – *property declared consecrated*, which is given to Kohanim. Just as with חרמים, that *passuk* also says it may not be sold, so too מעשר בהמה may not be sold. The Gemara proceeds to explain that this *gezeirah shavah* must be מופנה – "*free*," i.e., one of the two phrases is superfluous. Otherwise, מעשר בהמה could not be derived from חרמים, because they have a stringency, שכן חלים על הכל – *because they take effect on everything*, in contrast to מעשר. Two more sources are given for this law.

2. חרמים are *hekdesh* until they are given to the Kohen

Rava explains (according to Rashi's preferred *girsā*) that the term "לא ימכר" – *it shall not be sold, written about חרמים, is unnecessary*. It is self-evident that חרמים cannot be sold, regardless of where they are: if they are in the original owner's domain, they are *hekdesh*, which cannot be sold. If they are in the Kohen's domain, they are fully *chullin*, and certainly may be sold. As a Baraisa teaches: חרמים כל זמן שהן בבית בעלים – *as long as חרמים are in the original owner's domain, they are like hekdesh in all respects*, as the *passuk* says: כל חרם – *every cherem is most holy to Hashem*. But once he gives them to the Kohen, הרי הן כחולין לכל – *they are like chullin in all respects*, as the *passuk* says: כל חרם בישראל לך יהיה לא – *every cherem in Yisroel shall be yours*. Since "לא ימכר" is superfluous, we say: אם אינו ענין לחרמים – *if it has no application for חרמים*, תנהו ענין, למעשר – *give it an application for maaser*, teaching that מעשר בהמה may not be sold.

3. Who is permitted to eat a בכור בעל מום?

In the next Mishnah, Beis Shammai says: לא ימנה ישראל עם הכהן לבכור – *a Yisroel may not be invited to join a Kohen in eating a blemished bechor*. Beis Hillel permits it, and even permits it to be eaten by an idolator. Our Mishnah follows Rebbe Akiva, who says in a Baraisa that Beis Hillel permits a בכור בעל מום to be eaten by an עובד עבודה זרה, but the Tanna Kamma there says Beis Hillel only permits it for a Yisroel. The opinions are explained: Beis Shammai *darshens* a *passuk* which says the meat of a *bechor* shall be for Kohanim like חזה ושוק. Just as חזה ושוק may only be eaten by Kohanim, so too בכור בעל מום is only permitted to Kohanim. Beis Hillel says this is only true for בכור תם, but regarding בכור בעל מום, the *passuk* permits a *tamei* person to eat it. If a *tamei* person (who may not eat *kodashim*) may eat it, certainly a Yisroel (who may eat קדשים קלים) may eat it. According to Rebbe Akiva, the *passuk's* comparison of "כצבי וכאיל" – *like the deer and the hart* – teaches that just as an idolator may eat these, he may eat בכור בעל מום.

Siman – Lab (Mad Scientist in a Lab)

The **mad scientist** Kohen **in the lab** who was experimenting with a new ink to write **לא יגאל** and מעשר בהמה to demonstrate a גזירה שוה between them, that would disappear from the חרם animal when it would be given to a Kohen and it becomes the Kohen's property, shared his lunch of meat from a blemished *bechor* with his assistant the Yisroel.

The **mad scientist** Kohen **in the lab** who was experimenting with a new ink to write **לא יגאל** on **מעשר בהמה** and **חרמים** to demonstrate a **גזירה שוה** between them, that would disappear from the **חרם** animal when it would be given to a Kohen and it becomes the Kohen's property, shared his lunch of meat from a blemished **bechor** with his assistant the Yisroel.

3 things to remember

1. Source that **מעשר בהמה** may not be sold
2. **חרמים** are *hekdesh* until they are given to the Kohen
3. Who is permitted to eat a **בכור** **בעל מום**?

Bechoros – Simanim

פרק ה – כל פסולי המוקדשין

דף 33 – לג

1. One may not skin a *bechor* or פסולי המוקדשין from the feet

A Baraisa states: טוב – אין מרגילין ביום טוב – *we may not skin* an animal *from the feet* in order to remove the entire skin in one piece (to make a bellows or container), because the expended effort will serve no Yom Tov purpose. Likewise, one may not skin a *bechor* or פסולי המוקדשין – *disqualified korbanos* (i.e., blemished and redeemed) from the feet. Rav Chisda explains that Beis Shammai, who holds that נדות may not eat a *bechor* מום בעל, holds a *bechor* retains its *kedushah* even after *shechitah*, and so it may not be skinned in a degrading way. The latter ruling follows Rebbe Elazar bar Rebbe Shimon, who holds that פסולי המוקדשין retain their *kedushah* after being *shechted*: if one designated two חטאות, and one developed a מום, it should be redeemed and eaten. However, if the תמימה was offered, Rebbe Elazar bar Rebbe Shimon holds that even if the מום בעלת was already *shechted* and prepared, its meat becomes forbidden (as a חטאת whose owner received כפרה). Alternatively, Amoraim offer two reasons to Rabbinically prohibit skinning a *bechor* and פסולי המוקדשין from the feet according to all Tannaim.

2. מום of a *bechor* at risk of causing a מום

The next Mishnah discusses דם בכור שאחזו – *a bechor seized by a congestion of blood, with three opinions on letting its blood*. Rebbe Yehudah says: דם – אפי' מת אין מקיזין לו – *even if it will die, we may not let its blood*. He does not even allow letting the blood in a place which will heal (and not cause a permanent מום), because he may mistakenly cut a place which will not heal (e.g., the ear or lip), out of confused fear of the potential loss. The Chochomim permit letting its blood, מום – ובלבד שלא יעשה בו מום – *provided he does not inflict a blemish on it* (i.e., he must cut a place which will heal). If he did make a מום, it may not be *shechted* until another מום develops. Rebbe Shimon even permits letting blood in a place which may cause a permanent מום, because he permits מתכוין – *an unintended act*. In a Baraisa, Rebbe Meir forbids letting blood in a place which will cause a מום, but the Chochomim permit letting blood in a place which causes a מום if he must (but it may not be *shechted* based on that מום).

3. ספק טמא what to do with *terumah* wine which was *machlokes*

The Gemara compares this *machlokes* with one about a barrel of *terumah* wine which became טמא ספק. It cannot be consumed, nor can it be used for זילוף – *sprinkling* in a room to create a pleasant odor, since it might be *tahor*. Rebbe Eliezer says: אם היתה במקום התורפה – *if it was in an exposed area* and likely to become definitely *tamei*, יניחנה – *he should place it in an enclosed area*; if it was uncovered, he should cover it, i.e., he must protect it from definite *tumah*. Rebbe Yehoshua says the opposite: if it was concealed, he should expose it to become definitely *tamei* and usable for זילוף. Rabban Gamliel says: לא יחדש בה דבר – *he should make no change in it; he neither causes it to become tamei, nor protects it*. These Tannaim appear to argue about further harming “damaged” *kedushah* to make it usable. However, the Gemara distinguishes between the cases: inflicting a מום through bloodletting is בידים – *with his hands* (direct), unlike causing *tumah* to *terumah* through גרמא – *indirectly*. On the other hand, the *terumah* might be found *tahor*, whereas this *bechor* will die if left untreated. Finally, the Gemara says that each *machlokes* is based on *derashos*.

Siman – Peg Legged Pirate

When the **peg-legged pirate** told the other pirates, who were **skinning פסולי המוקדשין from the feet to make flasks for rum, that they can't do that**, they warned him **not to** use his hook to **let blood from a sick bechor**, as they **watched the uncovered ספק טמא terumah wine become טמא and did nothing about it**.

דף לג | DAF 33

Peg Legged Pirate

When the **peg-legged pirate** told the other pirates, who were skinning **פסולי המוקדשין** from the feet to make flasks for rum, that they can't do that, they warned him not to use his hook to let blood from a sick **bechor**, as they watched the uncovered **תרומה** wine become **טמא** and did nothing about it.

3 things to remember

1. One may not skin a **bechor** or פסולי המוקדשין from the feet
2. דם of a **bechor** at risk of causing a מום
3. **Machlokes** what to do with **terumah** wine which was ספק טמא

Bechoros – Simanim

פרק ה – כל פסולי המוקדשין

דף לד – Daf 34

1. Source of the *machlokes* about guarding *terumah* which is ספק טמא from certain *tumah*

The Gemara explains the source of the *machlokes* whether *terumah* which became ספק טמא must be protected from definite *tumah*: the *passuk* says ואני הנה נתתי לך את משמרת תרומתי – *and behold, I have given you the safeguard of my terumos*. The Gemara first explains that Rebbe Eliezer holds the plural implies that בשתי תרומות הכתוב מדבר – *the passuk is discussing two cases of terumah: tahor terumah and "suspended" terumah* (i.e., possibly *tamei*), and about both it said עבד לך שימור – *make a safeguard for it*. Rebbe Yehoshua holds כתוב "תרוקתי" – *it is written "my terumah"* (singular). However, this explanation is rejected, because Rebbe Eliezer also primarily follows the written form. The Gemara therefore explains that Rebbe Yehoshua holds the word "לך" – *for you* implies: הראויה – *which is fit for you, guard*, [terumah] *which is fit for you, guard*, but that which is not fit for you, you need not guard. Rebbe Eliezer holds that *terumah* which is ספק טמא is also "ראויה", because ויטהרנה – *Eliyahu might come and declare it tahor*.

2. Penalizing one who was צורם און בבכור

The next Mishnah states: הצורם און בבכור – if [a Kohen] *nicks a bechor's ear*, making it blemished, Rebbe Eliezer says נולד בו מום אחר – *he may never shecht it*, even if it develops another מום. The Chochomim say: when another blemish develops in it, he may shecht on its basis, since he does not gain from the מום he inflicted. The Gemara asks that both opinions contradict themselves: although one whose צרעת was cut off unintentionally becomes *tahor*, קצצה מתכוין – if he cut it off intentionally, Rebbe Eliezer says if he develops another גגע, he can become *tahor* based on it (because we assume that if the second גגע becomes *tahor*, the first would have also healed). The Chochomim say he remains *tamei* unless the גגע spreads over his whole body (which would make him *tahor* even if the first גגע was still there), or if he had cut it out when it was smaller than a גריס. Thus, Rebbe Eliezer here does not penalize him forever, and the Chochomim do, the reverse of their positions in our Mishnah!? The Gemara proceeds to distinguish between the two cases.

3. צורם און בבכור ומת מהו לקנוס בנו אחריו

Rebbe Yirmiyah asked Rebbe Zeira: צורם און בבכור ומת – if one *nicks a bechor's ear* and then *dies*, מהו לקנוס בנו אחריו – *what is the halachah regarding penalizing his son after him* to prohibit him from *shechting* the *bechor*? This cannot be resolved from similar cases: even if, where one sold a slave to an idolator and died, his son is likewise penalized to redeem him, that may be because ממצות ליה מפקע ליה – *every day* he remains with the idolator, he prevents him from performing *mitzvos*. On the other hand, even if, where one scheduled work for Chol Hamoed and died, his son is not penalized (and may perform the work), that may be because the father never actually worked on Chol Hamoed. Here, what is the *halachah* if one nicks a *bechor's* ear and dies? לדידיה קנסו רבנן – *Did the Rabbis penalize him* specifically, והא ליתיה – *and he is no longer here*, or לממוניה קנסו רבנן – *did the Rabbis penalize his property* (the *bechor*), and that still exists? This is resolved from a ruling about *shemittah*, that if someone fertilized his field, he may not plant it in the eighth year, yet if he dies, his son may plant it. Here, too, the son may *shecht* the *bechor*.

Siman – Ladder

The man setting up two ladders to watchtowers to guard *terumah* from becoming *tamei*, one for *tahor* and one for *tלויה*, was shocked when the man who had cut the ear of his *bechor* which became forbidden to him, fell out of the tower and died and the Rabbis allowed his son to *shecht* the *bechor*.

The man setting up two **ladders** to watchtowers to guard *terumah* from becoming *tamei*, one for *tahor* and one for תלויה, was shocked when the man who had cut the ear of his *bechor* which became forbidden to him, fell out of the tower and died and the Rabbis allowed his son to *shecht* the *bechor*.

3 things to remember

1. Source of the *machlokes* about guarding *terumah* which is ספק טמא from certain *tumah*
2. Penalizing one who was צורם אוזן בכור
3. צורם אוזן בכור ומת מהו לקנוס בנו אחריו

Bechoros – Simanim

פרק ה – כל פסולי המוקדשין

דף לה – Daf 35

1. If one inflicted a מום without knowing it permits the *bechor* (a gentile or child)

The next Mishnah relates an incident with an old ram whose hair was dangling because it was never shorn. A Roman official inquired about it and was told it was a *bechor*, מום כהיה בו מום – *and it may not be shechted unless it develops a blemish*. The Roman took a spear and nicked its ear, and the Chochomim permitted it, since he did not know that intentionally blemishing the *bechor* permits it (מדאורייתא). He began to do the same to other *bechoros*, and the Chochomim prohibited them (since he now understood that a מום permits it). Similarly, children once tied several lambs' tails together, and a *bechor's* tail was torn off. The Chochomim permitted it, until they began to do so to other *bechoros*. Rav Ketina says a מום inflicted by an idolator is only permitted if he said the *bechor* is forbidden מום כהיה בו מום – *unless it has a מום*, but if he said "אם נעשה בו מום" – *unless a מום is made in it*, *it is as if he told him, "Go make a blemish in it,"* and it is forbidden. Rava permits even this case.

2. One who kicked a *bechor* which was chasing him

The next Mishnah states: היה בבור ר[ון] דפו – *if a bechor was chasing [someone]*, בעטו ועשה בו מום – *and he kicked it and thereby inflicted a blemish in it*, it may be *shechted* based on the מום. Rav Pappa says this only applies if he kicked it בשעת רדיפה – *during its pursuit*, but if he kicked it לאחר רדיפה – *after its pursuit*, it is forbidden. Although it seems obvious that he intends to blemish it (since he is no longer in danger), one might think הוא דמדכר – *he is remembering his suffering* and kicking the animal in anger, and it should be permitted. Therefore, Rav Pappa informs us otherwise. In another version, Rav Pappa says that the *bechor* is permitted even if he kicked it after it was no longer chasing him, because he is remembering the suffering he endured from this animal.

3. Who is believed to testify that a מום was not inflicted intentionally?

In the next Mishnah, the Tanna Kamma says, regarding מומין which can be man-inflicted, רועי ישראל נאמנין – *"shepherds of Yisroelim" are believed to testify that they occurred naturally*, but רועים כהנים אינן נאמנין – *"shepherds of Kohanim" are not believed*. Rabban Shimon ben Gamliel says he is believed about של חבירו – *his friend's bechor*, but not about his own. Rebbe Meir says מעיד ולא דנו ולא מעיד – *one who is suspected about something may neither judge nor testify about it*. Amoraim debate if "רועי ישראל" refers to Yisroel shepherds working for Kohanim, or Kohanim shepherds working for Yisroelim. This depends on whether we are concerned a Yisroel shepherd would testify falsely for "לגימא" – *merely to partake of the bechor's meat with his employer*, and whether a Kohen shepherd would testify falsely for his Yisroel employer (hoping to receive the *bechor*), and, regarding a Kohen shepherd for another Kohen, whether we are concerned for גומלין – *their reciprocating favors for each other* (i.e., that the employer will testify for the shepherd if he later has a *bechor*). Tannaim debate if two witnesses from "the market" (i.e., not from his household) are required, or if one's own son or daughter may testify, or one outside witness suffices.

Siman – Children's Choir Singing "La-la-la"

When the mischievous boys in the בבורות **choir** tied the tails of two together making one a מום בעל מום and the other run wild chasing the choir leader who kicked it making it a מום בעל מום, the רועה ישראל shepherd testified that the מום was unintentional and they believed him to allow it to be *schechted*.

דף לה | DAF 35

Children's Choir Singing "La-La-La"

When the mischievous boys in the **בכורות** choir tied the tails of two **בכורות** together making one a **בעל מום** and the other run wild chasing the choir leader who kicked it making it a **בעל מום**, the **רועה ישראל** shepherd testified that the **מום** was unintentional and they believed him to allow it to be *schechted*

3 things to remember

1. If one inflicted a **מום** without knowing it permits the *bechor* (a gentile or child)
2. One who kicked a *bechor* which was chasing him
3. Who is believed to testify that a **מום** was not inflicted intentionally?

Bechoros – Simanim

פרק ה – כל פסולי המוקדשין

דף לו – Daf 36

1. One is believed to say, “This is a *bechor* and this is its מום” (הפה שאסר הוא הפה שהתיר)

שהוא בכור ומומו said that if an animal was not known to be a *bechor*, the owner (a Kohen) is believed to say מום – *that it is a bechor and its permitting blemish is with it*, i.e., its מום occurred naturally. The Gemara objects: is teaching us שהתיר – *that the mouth which forbade is the mouth which permitted*, i.e., since its being a *bechor* is only known through his admission, his second statement is also believed? But this principle was already taught in a Mishnah: a woman who said אני וגרושה – *“I was married but now I am divorced”* is believed, because הפה שאסר הוא הפה שהתיר (since we did not know she was married without her admission)!? The Gemara answers that in that case, she could have said nothing and been presumed unmarried. Here, the Kohen must inform us it is a *bechor*, because he would not eat *kodashim* outside the Mikdash, and needs the sage to examine its מום. מום רבי אילעא teaches that he is believed, because had he inflicted the מום himself, he would have inflicted an obvious מום and eaten it without showing it to a sage.

2. One is believed to say, “I showed this *bechor* to a sage and it is a מום בעל מום”

The next Mishnah states that a Kohen is believed to say: הראיתי בכור זה ובעל מום הוא – *“I showed this bechor to a sage, and he ruled it is permanently blemished.”* He may then *shecht* it (but must provide testimony that the מום occurred naturally). Rav said a Kohen is believed to say: בכור זה נתן לי ישראל במומו – *“A Yisroel gave me this bechor with its מום”*, and does not require testimony that he did not inflict it, because כל מילתא דעבידא לאיגלויי לא משקרי בה – *people do not lie about what is likely to be revealed* (i.e., since his lie would be exposed if the Yisroel were asked). Rav Ashi said our Mishnah supports this: one is believed to say he showed the מום to a sage, since the sage could be asked. The Gemara rejects the proof: in the Mishnah, he might be believed the מום was certified because he would not eat *kodashim* outside the Mikdash, but here, *since they are suspected* of inflicting blemishes and claiming they occurred naturally, *they are suspected* of falsely claiming they received it from a Yisroel with a מום.

3. Obvious מומין can be certified by three laymen

The Mishnah teaches, regarding a *bechor* whose eye was blinded, its foreleg was cut off, or its hind leg was broken, *it may be shechted by the authorization of three laymen*, even without a sage, since the מום is obvious to all. Rebbe Yose says that even if there are twenty-three judges, *it may only be shechted by the authorization of an expert*. Amoraim quote a ruling that a *bechor* in חוץ לארץ may be permitted by three laymen (even in the time of the Beis Hamikdash). Rava added that this is only true for מומין – *obvious blemishes*. Rebbe Yirmiyah bar Abba quoted that three laymen may permit a *bechor* במקום שאין מומחה – *in a situation where there is no expert*, but if there is a מומחה, it must be shown to the מומחה.

Siman - Lulav

The customers who were shocked when the **lulav salesman** told them **the animal he was using to shlep lulavim was a bechor** relaxed when he told them it has a מום and when he told them he showed his other animal to a מומחה they replied that the מום is so obvious they could have ruled on it themselves.

דף לו | DAF 36

Lulav

The customers who were shocked when the **lulav** salesman told them the animal he was using to **shlep lulavim** was a **bechor** relaxed when he told them it has a **מום** and when he told them he showed his other animal to a **מומחה** they replied that the **מום** is so obvious they could have ruled on it themselves.

3 things to remember

1. One is believed to say, "This is a **bechor** and this is its **מום**"
2. One is believed to say, "I showed this **bechor** to a sage and it is a **מום בעל מום**"
3. Obvious **מומין** can be certified by three laymen

בכורות – סימנים

פרק רביעי – עד כמה

דף ל

1. החשוד על השביעית אינו חשוד על המעשרות

מתני' החשוד על השביעית אינו חשוד על המעשרות, החשוד על המעשרות אינו חשוד על השביעית, החשוד על זה ועל זה חשוד על הטהרות, ויש שהוא חשוד על הטהרות ואינו חשוד לא על זה ולא על זה, זה הכלל החשוד על דבר לא דנו ולא מעידו, מאי טעמא חשוד על שביעית אינו חשוד על מעשר, שביעית לא בעיא חומה, מעשר כיון דבעי חומה חמיר ליה, החשוד על המעשר מאי טעמא, מעשר אית ליה פדיון, שביעית כיון דקא מיתסרא ליה ולית ליה פדיון חמירא ליה, החשוד על זה ועל זה כיון דחשיד אדאורייתא כל שכן אדרבנן, ויש חשוד על הטהרות כו' מאי טעמא, נהי אדרבנן חשיד אדאורייתא לא חשיד, אמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן זו דברי רבי עקיבא אבל חכמים אומרים חשוד על השביעית חשוד על המעשר, מאן חכמים, רבי יהודה, דבאתריה דרבי יהודה שביעית חמירא להו, ואיכא דאמרי אבל חכמים אומרים חשוד על המעשר חשוד על השביעית, ומאן חכמים, רבי מאיר היא, דאמר חשוד לדבר אחד הוי חשוד לכל התורה כולה

2. הבא לקבל דברי חבירות חוץ מדבר אחד אין מקבלין אותו

תנו רבנן הבא לקבל דברי חבירות חוץ מדבר אחד אין מקבלין אותו, עובד כוכבים שבא לקבל דברי תורה חוץ מדבר אחד אין מקבלין אותו, רבי יוסי ברבי יהודה אומר אפילו דקדוק אחד מדברי סופרים, וכן בן לוי שבא לקבל דברי לוייה וכהן שבא לקבל דברי כהונה חוץ מדבר אחד אין מקבלין אותו

3. הלכות קבלת חברות

תנו רבנן הבא לקבל דברי חבירות אם ראינוהו שנוהג בצינעה בתוך ביתו מקבלין אותו ואחר כך מלמדין אותו, ואם לאו מלמדין אותו ואחר כך מקבלין אותו, רבי שמעון בן יוחי אומר בין כך ובין כך מקבלין אותו והוא למד כדרכו והולך, תנו רבנן עד כמה מקבלין אותו, בית שמאי אומרים למשקין שלשים יום לכסות שנים עשר חודש, ובית הלל אומרים אחד זה ואחד זה לשלשים, תנו רבנן הבא לקבל דברי חבירות צריך לקבל בפני שלשה חבירים, ובניו ובניו צריכין לקבל בפני שלשה חבירים, רבן שמעון בן גמליאל אומר אף בניו ובניו צריכין לקבל בפני שלשה חבירים, לפי שאינו דומה חבר שקיבל לבן חבר שקיבל

Siman - Melamed

The **melamed** who let a boy **who was** חשוד on שביעית **share his fruit snacks with the class because he wasn't** חשוד on מעשרות, had a **גר** speak to the boys about how he **had to accept all the laws of the Torah and not reject even one**, when the principal walked in to report that one of the boys should be **passed as a חבר** because **he was seen acting like a חבר** when no one was **looking**.

בכורות – סימנים

פרק רביעי – עד כמה

דף לא

1. רואה כל הבכורות חוץ משל עצמו

תנו רבנן כל הבכורות אדם רואה חוץ משל עצמו, ורואה את קדשיו ואת מעשרותיו ונשאל על טהרתו, אמר מר כל הבכורות אדם רואה חוץ משל עצמו, במאי עסקין, אילימא בחד מי מהימן, אלא בתלתא, ומי חשידי, והתנן מיאנה או שחלצה בפניו ישאנה מפני שהוא בית דין, לעולם בחד, וכדאמר רב חסדא אמר רבי יוחנן ביחיד מומחה הכא נמי ביחיד מומחה, ורואה את קדשיו דאי בעי מיתשיל עליהו, ומעשרותיו דאי בעי שדי ביה מומא בכליה עדריה, ונשאל על טהרתו דהא חזו ליה בימי טומאתו

פרק חמישי – כל פסולי המוקדשין

2. כל פסולי המוקדשין נמכרין באיטליז

מתני' כל פסולי המוקדשין הנאתן להקדש נמכרין באיטליז ונשחטין באיטליז ונשקלין בליטרא, חוץ מן הבכור והמעשר שהנייתן לבעלים, פסולי המוקדשין הנייתן להקדש, ושוקלין מנה כנגד מנה בבכור, אימת, אילימא לאחר פדיונו הנאתן להקדש, הנאתן דבעלים הוא, אלא לעולם לאחר פדיון ומאי הנאתן להקדש, אדמעיקרא, דכיון דשרי להו מר נמכרין באיטליז ונשחטין באיטליז ונשקלין בליטרא טפי ופריק מעיקרא

3. מכירת מעשר בהמה בהבלעה

דתניא מעשר בהמה של יתומים מוכרין אותו, ומעשר בהמה ששחטו מבליעו בעורו בחלבו ובגידו ובקרניו, אמר אביי הכי קאמר מעשר בהמה של יתומים מוכרין אותו בהבלעה, מכלל דגדול בהבלעה לא, אמר רבא אם כן מעשר בהמה תרי זמני למה לי, אלא אמר רבא הכי קאמר מעשר בהמה של יתומים מוכרין אותו כדרכו, ומעשר בהמה דגדול ששחטו מבליעו בעורו בחלבו בגידו ובקרניו, אמר רבא מנא אמינא לה דכתיב והיה הוא ותמורתו יהיה קדש לא יגאל, אימתי עושה תמורה מחיים, אימתי אינו נגאל מחיים, הא לאחר שחיטה נגאל, ורבנן הוא דגזרו לאחר שחיטה אטו לפני שחיטה

סימן: דיין

הדיין היחיד מומחה שנאסר עליו לראות את המומין של הבכור של עצמו, אבל ראה את פסולי קדשיו, ושחט ומכר אותן באיטליז, ושקלן בליטרא, על יד המוכר שמכר מעשר בהמה בהבלעה.

Siman - Judge

The judge who was not allowed to rule on his own *bechor* ruled his other *kodshim* to be a *מום* and *shechted* and sold it by weight in the open marketplace, right next to a merchant offering a “Buy the hide and get the meat for free *special*.”

בכורות – סימנים

פרק חמישי – כל פסולי המוקדשין

דף לב

1. מקור שמעשר בהמה אינו נמכר

גופא בבכור הוא אומר לא יפדה ונמכר, במעשר נאמר לא יגאל ואינו נמכר לא חי ולא שחוט ולא תם ולא בעל מום, מנא הני מילי, אמר רב חנינא אמר רב וכן אמר רב דימי אמר רבי יוחנן נאמר לא יגאל במעשר ונאמר ולא יגאל בחרמים, מה להלן מכירה עמו אף כאן מכירה עמו, מפני, דאי לא מפני איכא למפרך מה לחרמים שכן חלים על הכל, לאיי אפנויי מפני, לא יאמר ולא יגאל בחרמים ויגמר ממעשר, מה מעשר קדוש ואינו נגאל אף חרמים קדושים ואינם נגאלין, איכא למיפרך מה למעשר שכן קדוש לפניו ולאחריו, אלא לא יאמר לא יגאל בחרמים ויגמר מבכור, מה בכור קדוש ואינו נגאל אף חרמים קדושים ואינם נגאלין, איכא למיפרך מה לבכור שכן קדושתו מרחם, אלא לא יאמר לא יגאל במעשר ויגמר העברה העברה מבכור, מה בכור קדוש ואינו נגאל אף מעשר קדוש ואינו נגאל, ואכתי במעשר נמי לא מפני דאיכא למיפרך דפרכין, והעברת קרא יתירא הוא

2. חרמים כהקדש עד שיינתנו לכהן

רבא אמר לא יגאל דחרמים לא צריך, דאיתנהו היכא, אי בי בעלים הקדש נינהו, אי בי כהן חולין נינהו, דתניא חרמים כל זמן שהן בבית בעלים הרי הן כהקדש לכל דבריהם, שנאמר כל חרם קדש קדשים הוא לה', נתנן לכהן הרי הן כחולין לכל דבריהם, שנאמר כל חרם בישראל לך יהיה, לא יגאל דכתב רחמנא למה לי, אם אינו ענין לחרמים תנהו ענין למעשר, אימא תנהו ענין לבכור, מעשר גאולה כמותו

3. לא ימנה ישראל עם הכהן לבכור

מתני' בית שמאי אומרים לא ימנה ישראל עם הכהן לבכור, ובית הלל מתירין ואפילו גוי, מתניתין מני, רבי עקיבא היא, דתניא בכור אין נמנין עליו אלא חבורה שכולה כהנים דברי בית שמאי, ובית הלל אומרים אפילו זרים, רבי עקיבא מתיר אפילו גוי, מאי טעמא דבית שמאי, דכתיב ובשרם יהיה לך, מה התם כהנים אין ישראל לא, אף הכא כהנים אין ישראל לא, ובית הלל הני מילי תם, אבל בעל מום כתיב הטמא והטהור יחדיו יאכלנו, ומה טמא שאינו אוכל בקדשים קלים אוכל בבכור, זר שאוכל בקדשים קלים אינו דין שיאכל בבכור, ורבי עקיבא מתיר ואפילו גוי, מאי טעמא דרבי עקיבא, כצבי וכאיל, מה צבי ואיל מותר לגוי אף פסולין מותר לגוי

Siman – Lab (Mad Scientist in a Lab)

The mad scientist Kohen in the lab who was experimenting with a new ink to write **לא יגאל** and **חרמים** to demonstrate a **שוה** between them, that would disappear from the animal when it would be given to a Kohen and it becomes the Kohen's property, shared his lunch of meat from a blemished *bechor* with his assistant the Yisroel.

בכורות – סימנים

פרק חמישי – כל פסולי המוקדשין

דף לג

1. אין מרגילין בבכור ולא בפסולי המוקדשין

תנו רבנן אין מרגילין ביום טוב, כיצא בו אין מרגילין בבכור ולא בפסולי המוקדשין, בשלמא יום טוב דקא טרח טירחא דלא חזי ליה, אלא בכור מאן תנא, אמר רב חסדא בית שמאי היא, דאמר אין מאכילין אותו לנדות, דסבר קדושתו קיימא, ולא בפסולי המוקדשין מאן תנא, אמר רב חסדא רבי אלעזר ברבי שמעון היא, דתנן היו לפניו שתי חטאות אחת תמימה ואחת בעלת מום, תמימה תקרב בעלת מום תיפדה, נשחטה בעלת מום, אם עד שלא נזרק דמה של תמימה מותרת, אם משנזרק דמה של תמימה אסורה, רבי אלעזר ברבי שמעון אומר אפילו בשר בקדירה ונזרק דמה של תמימה אסורה, דסבר קדושתו קיימא, רב מרי בריה דרב כהנא אמר מה שמשיב' בעור פוגם בבשר, במערבא משמיה דרבינא אמרי מפני שנראה כעובד עבודה בקדשים, רבי יוסי בר אבין אומר גזירה שמא יגדל מהן עדרים עדרים

2. בכור שאחזו דם

מתני, בכור שאחזו דם, אפילו מת אין מקיזין לו דם, דברי רבי יהודה, וחכמים אומרים יקיז, ובלבד שלא יעשה בו מום, ואם עשה בו מום הרי זה לא ישחט עליו, רבי שמעון אומר יקיז אף על פי שהוא עושה בו מום, גמרא, תנו רבנן בכור שאחזו דם מקיזין לו את הדם במקום שאין עושים בו מום, ואין מקיזין לו את הדם במקום שעושים בו מום, דברי רבי מאיר, וחכמים אומרים אף במקום שעושה בו מום, ובלבד שלא ישחט על אותו המום, רבי שמעון אומר אף נשחט על אותו המום, דקסבר דבר שאין מתכוין מותר

3. חבית של תרומה שנולד בה ספק טומאה

מתני ליה רבי אלעזר לבריה ואמרי לה רבי חייא לבריה, כמחלוקת כאן כך מחלוקת בחבית של תרומה, דתנן חבית של תרומה שנולד בה ספק טומאה, רבי אליעזר אומר אם היתה במקום התורפה יניחנה במקום המוצנע, אם היתה מגולה יכסנה, רבי יהושע אומר אם היתה מונחת במקום המוצנע יניחנה במקום התורפה, אם היתה מכוסה יגלנה, רבן גמליאל אומר לא יחדש בה דבר, רבי מאיר כרבי אליעזר, ורבנן כרבי יהושע, ורבי יהודה כרבן גמליאל, דלמא עד כאן לא קאמר רבי מאיר התם דקא עביד בידיה, אבל הכא דגרמא כרבי יהושע סבירא ליה, ועד כאן לא קאמר רבי אליעזר התם אלא שמא יבא אליה ויטהרנה, אבל הכא דאי שביק ליה מיית כרבנן סבירא ליה, ועוד הכא בקראי פליגי והכא בקראי פליגי, דלא נחלקו אלא במטיל מום בבעל מום, דרבי מאיר סבר כל מום לא יהיה בו, ורבנן סברי תמים יהיה לרצון

Siman – Peg Legged Pirate

When the **peg-legged pirate** told the other pirates, who were **skinning** **פסולי המוקדשים** **from the feet to make flasks for rum, that they can't do that**, they warned him **not to** use his hook to **let blood from a sick bechor**, as they **watched the uncovered** **ספק טומאה** **terumah wine become** **טמא** and did nothing about it.

בכורות – סימנים

פרק חמישי – כל פסולי המוקדשין

דף לד

1. מחלוקת במשמרת תרומה תלויה

אמר רב יהודה אמר שמואל וכן אמר ריש לקיש וכן אמר רב נחמן אמר רבה בר אבוח, ואני הנה נתתי לך את משמרת תרומתי, רבי אליעזר סבר בשתי תרומות הכתוב מדבר, אחת תרומה טהורה ואחת תרומה תלויה, ואמר רחמנא עבד לה שימור, ורבי יהושע סבר תרומתי כתיב, ומדחיא הגמרא האי פירושא, דלמימרא דרבי אליעזר סבר יש אם למקרא, ורמיניה בבגדו בה, כיון שבגד בה שוב אינו רשאי למוכרה, דברי רבי אליעזר, אלמא יש אם למסורת סבר, אלא הכא בהא קמיפלגי, רבי יהושע סבר לך, הראויה לך שמור, ושאינה ראויה לך לא תשמור, ורבי אליעזר סבר הא נמי ראויה היא, שמא יבוא אליה ויטהרנה

2. הצורם אוזן בבכור לא ישחוט עולמית

מתני', הצורם אוזן בבכור הרי זה לא ישחוט עולמית, דברי רבי אליעזר, וחכמים אומרים נולד בו מום אחר ישחוט עליו, גמרא, ומי קניס רבי אליעזר לעולם, ורמיניה, מי שהיתה לו בהרת ונקצצה טהור, קצצה מתכוין, רבי אליעזר אומר לכשילד לו נגע אחר יטהר הימנו, וחכמים אומרים עד שתפרח בכולו או עד שתמעט בהרתו מכגריס, ואיכא סתירה לרבי אליעזר אדרבי אליעזר ולחכמים אדחכמים, דהכא רבי אליעזר קניס לעולם וחכמים לא קונסין לעולם, והתם רבי אליעזר לא קניס לעולם וחכמים קונסין

3. צורם אוזן בבכור ומת מהו לקנוס בנו אחריו

בעי מיניה רבי ירמיה מרבי זירא, צורם אוזן בבכור ומת מהו לקנוס בנו אחריו, אם תימצי לומר מוכר עבדו לגוים ומת קנוסו בנו אחריו, התם דכל יומא ויומא מפקע ליה ממצות, אם תימצי לומר כוון מלאכתו במועד ומת לא קנוסו בנו אחריו, התם משום דלא עבדה לאיסורא, הכא מאי, לדידיה קנוסו רבנן והא ליתיה, או דלמא לממוניה קנוסו רבנן והא איתיה, אמר ליה תניתיה, שדה שנתקווצה בשביעית תזרע למוצאי שביעית, ניטיבה נדיירה לא תזרע למוצאי שביעית, ואמר רב אסי ברבי חנינא נקטינן, הטיבה ומת בנו זורעה, אלמא לדידיה קנוסו רבנן, לבריה לא קנוסו רבנן, והכא נמי לא קנוסו בנו אחריו

Siman – Ladder

The man setting up two **ladders** to watchtowers to **guard terumah from becoming tamei**, one for **tahor** and one for **תלויה**, was shocked when **the man who had cut the ear of his bechor** which became forbidden to him, fell out of the tower and died and the Rabbis allowed his son to **shecht** the **bechor**.

בכורות – סימנים

פרק חמישי – כל פסולי המוקדשין

דף לה

1. מעשה בקסטור שצערם אזנו של בכור

מתני, מעשה בזכר של רחלים זקן ושערו מדולדל, וראהו קסטור אחד ואמר מה טיבו של זה, אמרו לו בכור הוא ואינו נשחט אלא אם כן היה בו מום, נטל פיגיון וצערם אזנו, ובא מעשה לפני חכמים והתירו, ואחר שהתירו הלך וצירם באזני בכורות אחרים ואסרו, פעם אחת היו תינוקות משחקין בשדה וקשרו זנבי טלאים זה בזה ונפסקה זנבו של אחד מהם והרי הוא בכור, ובא מעשה לפני חכמים והתירו, ראו שהתירו הלכו וקשרו זנבות בכורות אחרים ואסרו, זה הכלל כל שהוא לדעתו אסור, שלא לדעתו מותר, אמר רב חסדא אמר רב קטינא לא שנו אלא דאמרו ליה אלא אם כן היה בו מום, אבל אם אמרו ליה אם נעשה בו מום כמאן דאמרו ליה זיל עביד ביה מומא דמי, אמר רבא מכדי ממילא הוא, מה לי היה מה לי נעשה, אלא נעשה נמי ממילא הוא ולא שנא

2. היה בכור רדפו בעטו ועשה בו מום

מתני, היה בכור רדפו, בעטו ועשה בו מום, הרי זה שוחטין עליו, אמר רב פפא לא שנו אלא שבעטו בשעת רדיפה, אבל לאחר רדיפה לא, פשיטא, מהו דתימא צעריה הוא דמדכר, קא משמע לן, איכא דאמרי, אמר רב פפא לא תימא בשעת רדיפה אין אבל שלא בשעת רדיפה לא, אלא אפילו לאחר רדיפה נמי, מאי טעמא, צעריה הוא דמדכר

3. רועי ישראל נאמנין ורועי כהנים אינן נאמנין

מתני, כל המומין הראויין לבא בידי אדם, רועי ישראל נאמנין, רועים כהנים אינן נאמנין, רבן שמעון בן גמליאל אומר נאמן הוא על של חבריו ואין נאמן על של עצמו, רבי מאיר אומר החשוד על הדבר לא דנו ולא מעידו, גמרא, רבי יוחנן ורבי אלעזר, חד אמר רועי ישראל בי כהנים נאמנין, ללגימא לא חיישינן, רועי כהנים בי ישראל אין נאמנין, מימר אמר כיון דקא טרחנא ביה לא שביק לדידי ויהיב לאחרני, והוא הדין כהן לכהן דחיישינן לגומלין, וחד אמר רועי ישראל והן כהנים נאמנין, מימר אמר לא שביק צורבא מרבנן ויהיב לדידי, רועי כהנים והן ישראל אינן נאמנין, דחיישינן ללגימא, וכל שכן כהן לכהן דחיישינן לגומלין וחיישינן ללגימא, ואיכא מחלוקת תנאי, רבי יהושע בן קפוסאי אומר בכור בי כהן צריך שנים מן השוק להעיד עליו, רבן שמעון בן גמליאל אומר אפילו בנו אפילו בתו, רבי יוסי אומר אפילו עשרה והן בני ביתו אין מעדיין עליו, רב נחמן אמר בעלים מעדיין עליו, דכהנים הוא דחשידי אמומי, ישראל לא חשידי אמומי, והלכתא כרבן שמעון בן גמליאל, ודוקא בנו ובתו, אבל אשתו לא, דאשתו כגופו דמי

Siman – Children's Choir Singing "La-la-la"

When the mischievous boys in the **בכורות** **choir tied the tails of two together making one** **בעל מום** **and the other run wild chasing the choir leader who kicked it making it a מום**, **the shepherd testified that the מום was unintentional and they believed him to allow it to be schechted.**

בכורות – סימנים

פרק חמישי – כל פסולי המוקדשין

דף לו

1. נאמן לומר שהוא בכור ומומו עמו

אמר רבי אילעא לא היו מוחזקין בו שהוא בכור ובא אחד ואמר שהוא בכור ומומו עמו נאמן, מאי קא משמע לן, שהפה שאסר הוא הפה שהתיר, תנינא האשה שאמרה אשת אישי הייתי וגרשה אני נאמנת שהפה שאסר הוא הפה שהתיר, מהו דתימא התם הוא דאי בעיא לא אמרה, אבל הכא דלא סגי' דלא אמרה דקדשים בחוץ לא אכיל אימא לא, קא משמע לן דאי משום הכי הוה שדי ביה מומא דניכר ואכיל ליה

2. נאמן הכהן לומר הראיתי בכור זה ובעל מום הוא

מתני' נאמן הכהן לומר הראיתי בכור זה ובעל מום הוא, אמר רב יהודה אמר רב נאמן הכהן לומר בכור זה נתן לי ישראל במומו, מאי טעמא, כל מילתא דעבידא לאיגלווי לא משקרי בה אינשי, אמר רב אשי אף אנן נמי תנינא נאמן הכהן לומר הראיתי בכור זה ובעל מום הוא, מאי טעמא, לאו משום דאמרין כל מילתא דעבידא לאיגלווי לא משקרי בה אינשי, התם הוא דקדשים בחוץ לא אכיל אבל הכא כיון דחשידי חשידי

3. מומין מובהקין נשחטין על פי שלשה בני הכנסת

מתני' בכור שננסמית עינו ושנקטעה ידו ושנשברה רגלו הרי זה ישחט על פי שלשה בני הכנסת, רבי יוסי אומר אפילו יש שם עשרים ושלשה אינו נשחט אלא על פי מומחה, רבי שמלאי ורבי יהודה נשיאה תרווייהו משמיה דרבי יהושע בן לוי אמרי ואמרי לה רבי שמלאי ורבי יהושע בן לוי תרווייהו משום רבי יהודה נשיאה אמרי התרת בכור בחוצה לארץ על פי שלשה בני הכנסת, אמר רבא ובמומין מובהקין, מאי קא משמע לן, תנינא בכור שננסמית עינו ושנקטעה ידו ושנשברה רגלו הרי זה ישחט על פי שלשה בני הכנסת, אי ממתניתין הוה אמינא בחוצה לארץ אפילו מומין שאין מובהקין והאי דקתני מובהקין להודיעך כחו דרבי יוסי קא משמע לן, אמר רב יהודה אמר רב ירמיה בר אבא שלשה מתירין את הבכור במקום שאין מומחה, מאי קא משמע לן, תנינא הרי זה ישחט על פי שלשה בני הכנסת, אי ממתניתין הוה אמינא במקום מומחה, קא משמע לן במקום שאין מומחה אין במקום שיש מומחה לא

Siman - Lulav

The customers who were shocked when the **lulav salesman** told them **the animal he was using to shlep lulavim was a bechor** relaxed when he told them it has a **מום** and when he told them he showed his other animal to a **מומחה** they replied that **the מום is so obvious they could have ruled on it themselves**.

מסכת בכורות

פרק א – הלוקח עובר חמור

ב House	Partial ownership of an עכו"ם which exempts from <i>bechor</i> Does Rebbe Yehudah's permit to sell a שבורה to an עכו"ם also apply to an עובר? מכר בהמה לעובריה מאי
ג Camel	How much must partnership must an עכו"ם have to exempt a בכור? "שינוי" is a מום (e.g., a sheep resembling a goat) Rav Mari bar Rachel's flock died out because he prevented their בקורה קדושת בכורה
ד Door	Kohanim and Leviim are exempt from פדיון הבן and פטור חמור One Levi's שה ש'exempted many פטרי חמורים Were <i>bechoros</i> sanctified in the מדבר?
ה Hay	The Roman שר's questions about the "missing" Leviim and שקלים Why are donkeys specifically sanctified as a <i>bechor</i>? Different sources exempting a <i>bechor</i> which resembles a different animal
ו Sword	פרה שילדה מין חמור regarding סימנים שאילות (e.g., a kosher animal which resemble a nonkosher animal) Eating offspring of a kosher animal which resemble a nonkosher animal A <i>derashah</i> is necessary to prohibit milk of nonkosher animals
ז Gun	A "טמא" born from a טטהור which was impregnated by a "טמא" מי רגלים של חמור Why bees' honey is permitted
ח Challah	Procreation of various creatures (chickens lay eggs by day) Gestation periods of various creatures – the snake for seven years Rebbe Yehoshua ben Chananyah's debate with the סבי דאתונא
ט Teapot	Simultaneous births of multiple donkeys <i>Machlokes</i> whether אפשר לצמצם applies to two <i>bechoros</i> of פטר חמור born at once <i>Machlokes</i> whether פטר חמור is permitted in הנאה before פדיון
י Minyan	Rebbe Shimon agrees that after עריפה, פטר חמור is forbidden (and not <i>tumah</i>) A פטר חמור is killed if it is not redeemed because the owner caused a loss to the Kohen <i>Machlokes</i> if a ש' must have a minimum value to redeem a פטר חמור
יא Stars	A פטר חמור may be redeemed with anything for its value Redeeming someone else's פטר חמור Separating <i>terumah</i> and תרומת מעשר from produce purchased from an עכו"ם
יב 12 Bros	What may be used for redeeming a פטר חמור? Kohanim may not be trusted to redeem a פטר חמור If one designated a פדיון for the פטר חמור and it died

מסכת בכורות

פרק ב – הלוקח עובר פרתו

יג BM Boy	Acquiring from an עכו"ם is effected with money, not משיכה Selling to an עכו"ם is effected with money, not משיכה כנעני does not need to be returned to a אונאה
יד Hands	Redeeming <i>Kodashim</i> designated after a מום vs. <i>kodashim</i> designated before a מום Offspring of דמים born before the mother's פדיון Rebbe Elazar: <i>shechting</i> a מום on a יחיד is prohibited
טו Fruit bowl	פסולי המוקדשין of עבודה and גיזה: the source prohibiting תזבח ואכלת בשר Rav Huna: offspring born after the mother's פדיון are brought into a כיפה to die Rebbe Chanina: fetuses are designated as <i>korbanos</i> shortly before the mother's פדיון
טז Toes	שם אמו עליו) בכור ומעשר of תמורה of a redeemed <i>korban</i> is left to die, unlike תמורה A <i>derashah</i> and הלכתא prohibiting חמש חטאות המתות Accepting animals as ברזל צאן exempts from בכור status
יז Used Car	רחל בת עז בת רחל, and רחל בת עז <i>Machlokes</i> whether לצמצם אפשר regarding twin kosher <i>bechoros</i> born at the same time Do the Rabbonon agree that לצמצם אפשר in a case of אדם בדידי?
יח Chuppah	<i>Machlokes</i> which lamb the Kohen receives when it is unknown which was born first <i>Machlokes</i> whether the lamb kept by the owner is obligated in מתנות <i>Machlokes</i> where one of the two lambs dies
יט Yacht	בכור לדבר אחד and the animal born afterwards: יוצא דופן Until when a purchased animal's offspring is assumed to be a <i>bechor</i> Rebbe Meir is חייב למיעוטא, but the Rabbonon follow רוב even for רובא דליתיה קמן

פרק ג – הלוקח בהמה

כ Cafe	Ravina: we do not follow במעשה דתלי <i>Machlokes</i> about טינוף exempting from <i>bechor</i> status <i>Machlokes</i> if פוטר חלב
כא Car	<i>Machlokes</i> whether מחוסר זמן is נכנס לדיר להתעשר An animal purchased from a Yisroel: three opinions A דם discharged by a גסה בהמה must be buried, although it is not טומאה
כב Cab	A disintegrated fetus is not <i>metamei</i> because it is ברוב An animal purchased from a Yisroel: three opinions A דם discharged by a גסה בהמה must be buried, although it is not טומאה
כג Kugelach	Can nullified <i>tumah</i> still be <i>metamei</i> with משא? <i>metamei</i> until it is no longer fit for "consumption" – two opinions ציר עמי הארץ are suspected of adding מחצה of water into their
כד Pitcher	Does a nursing mother indicate a birth, and that this is its child? An animal would not nurse another's offspring if its own is present Moving and plucking hair of a <i>bechor</i>, or on Yom Tov (גוזז) תולש לאו היינו גוזז, or דבר שאין מתכוין

מסכת בכורות

פרק ג – הלוקח בהמה

- כה** Silver A. Trimming off the black hair tips of a אדומה
Hair of a מום בעל בכור which fell out, and the *bechor* was then *shechted*, or died
ממין (examining the flock) which became mixed with בעלי מומין

פרק ד – עד כמה

- כו** Coup Hair of an עולה which fell out (concern for an עולה being delayed)
How long must an owner care for a *bechor*?
המסייע בבית הגרנות
- כז** Kazoo receiving money from a Yisroel to give *terumah* to a specific Kohen
Various leniencies of חוצה לארץ (e.g., ביטול ברוב, separating after eating)
A *bechor*'s first year is counted from its birth, not תשרי
- כח** Strong Man A *bechor* whose מום was examined after its *shechitah*
A judge's liability for an erroneous ruling
טעה בדבר משנה and מומחה לבי"ד (Rebbe Tarfon's *tereifah* ruling)
- כט** Cot Taking pay to examine *bechoros*
(הזאה) /מה אני בחנם אף אתם בחנם (הנוטל שכר לדון)
Purchasing from someone suspected regarding *bechoros*, *shemittah*, or *terumah*
- ל** Melamed If one who is חשוד for שביעית is חשוד for *maaser*, or vice versa
Acceptance of *chaverus*, גרות, etc., requires accepting all of its laws
חברות Laws of accepting

פרק ה – כל פסולי המוקדשין

- לא** Judge One may not examine his own *bechor*, but may examine his own *korbanos*
The difference between how פסולי מוקדשין are sold vs. how *bechor* and בהמה are sold
הבלעה through מעשר בהמה
- לב** Lab Source that מעשר בהמה may not be sold
חרמים are *hekdesh* until they are given to the Kohen
בכור בעל מום? Who is permitted to eat
- לג** Peg Leg One may not skin a *bechor* or פסולי המוקדשין from the feet
מום of a *bechor* at risk of causing a מום
ספק טמא what to do with *terumah* wine which was
- לד** Ladder Source of the *machlokes* about guarding *terumah* which is ספק טמא from certain *tumah*
צורם אונן בבכור צורם אונן בבכור ומה לקנוס בנו אחריו
- לה** Choir If one inflicted a מום without knowing it permits the *bechor* (a gentile or child)
One who kicked a *bechor* which was chasing him
רועי ישראל/רועים כהנים? Who is believed to testify that a מום was not inflicted intentionally?
- לו** Lulav One is believed to say, "This is a *bechor* and this is its מום" (הפה שהתיר)
One is believed to say, "I showed this *bechor* to a sage and it is a מום" (בעל מום)
מומין Obvious מומין can be certified by three laymen

מסכת בכורות

פרק א – הלוקח עובר חמור

ב House	שותפות עובד כוכבים פוטרת מן הבכורה האם רבי יהודה מתיר למכור עובר לעכו"ם מכר בהמה לעובריה
ג Camel	שותפות עובד כוכבים בבכור כיון דאישתני הוה ליה מומא הצאן של רב מרי בר רחל מת משום דמפקע להו מקדושת בכור
ד Door	כהנים ולוים פטורין מפדיון הבן ופטר חמור שה אחד של בן לוי פטר כמה פטרי חמורים קדשו בכורות במדבר
ה Hay	שאל קונטרוקוס השר את רבן יוחנן בן זכאי מה נשתנו פטרי חמורים עד שיהא היולד חמור והנולד חמור
ו Sword	שאלות במקצת סימנין של אמו אכילת הנולד מן הטהורה ודומה לטמאה דרשה לאסור חלב בהמה טמאה
ז Gun	טמא הנולד מן הטהור ועיבורו מן הטמא מי רגלים של חמור טעם היתר דבש דבורים
ח Challah	פריה ורביה של בריות ימי עיבורן של בריות רבי יהושע בן חנניה וסבי דאתונא
ט Teapot	ספק בכורה בלידת כמה חמורים אפשר לצמצם בשני פטרי חמורים איסור הנאה בפטר חמור קודם פדיון
י Minyan	מודה רבי שמעון לאחר עריפה שהוא אסור הפסיד ממונו של כהן לפיכך יופסד ממונו שיעור שה לפדיון פטר חמור
יא Stars	פודה פטר חמור בשויו הפודה פטר חמור של חברו תרומה ותרומת מעשר בטבלים מן הגוי
יב 12 Bros	במה פודין פטר חמור נחשדו הכהנים על פטרי חמורים המפריש פדיון פטר חמור ומת

מסכת בכורות

פרק ב – הלוקח עובר פרתו

יג BM Boy	- ישראל קונה בהמת גוי בכסף - גוי קונה בהמת ישראל בכסף - אין מחזירין אונאה לגוי
יד Hands	- קדם מום להקדש וקדם הקדש למום - ולד קדושת דמים שנולד קודם פדיון אמו - שחיטת בעל מום בבמת יחיד
טו Fruit bowl	- תזבח ולא גיזה בפסולי המוקדשין - ולד שנולד לאחר פדיון אמו - מתפיסן לשם אותו זבח סמוך לפדיון
טז Toes	- תמורת פסולי המוקדשין מתה - דרשה והלכתא בחמש חטאות המתות - המקבל צאן ברזל מן הגוי
יז Used Car	- רחל בת רחל בת עז ורחל בת עז בת רחל - אפשר לצמצם בשני בכורות כשרות - אפשר לצמצם בידי אדם
יח Chuppah	- איזה מן הטלאים נוטל הכהן - חיוב מתנות בטלה שנשאר אצל הבעלים - מת אחד מהן
יט Yacht	- יוצא דופן והבא אחריו - עד מתי ולד הבהמה בכור - רבנן אזלי בתר רובא אפילו ברובא דליתיה קמן

פרק ג – הללוקח בהמה

כ Cafe	- רובא דתלי במעשה לא אזלי בתריה - טינוף פוטר - חלב פוטר
כא Car	- מחוסר זמן נכנס לדיר להתעשר - לוקח מישראל, שלש דעות - בהמה גסה ששפעה חררת דם תקבר
כב Cab	- ולד נימוק בטל ברוב - לוקח ציר מעם הארץ, משיקו במים וטהור - תרומה טמאה שנפלה לחולין טהורין ובטלה

מסכת בכורות

פרק ג – הלוקח בהמה מן הנכרי

כג Kugelach	טומאה שבטלה, נהי דבמגע לא מטמא לטמא במשא טומאה חמורה עד לגר וטומאה קלה עד לכלב נחשדו עמי הארץ לערב מחצה בציר
כד Pitcher	הלוקח בהמה מניקה, האם מרחמת אף על פי שאינה יולדת במקום דידה לא שבקא דידה ומרחמא דלא דידה השוחט את הבכור תולש את השער
כה Silver A.	קיטום שערות פרה אדומה שער בכור בעל מום שנשר בעלי מומין שנתערבו בתמימין
כו Coup	צמר שנתלש מעולה עד כמה ישראל חייבין ליטפל בבכור כהן המסייע בבית הגרנות

פרק ד – עד כמה

כז Kazoo	טובת הנאה בתרומה קולות בתרומת חוצה לארץ שנת הבכור
כח Strong Man	שחיטת בכור שלא על פי מומחה חיוב הדיין שטעה בדינו מומחה לבית דין וטעה בדבר משנה
כט Cot	הנוטל שכר לראות את הבכורות הנוטל שכרו לדון דיניו בטילים החשוד על הבכורות אין לוקחין ממנו

מסכת בכורות

פרק ד – עד כמה

ל

Melamed

החשוד על השביעית אינו חשוד על המעשרות
הבא לקבל דברי חבירות חוץ מדבר אחד אין מקבלין אותו
הלכות קבלת חברות

לא

Judge

רואה כל הבכורות חוץ משל עצמו
כל פסולי המוקדשין נמכרין באיטליז
מכירת מעשר בהמה בהבלעה

פרק ה – כל פסולי המוקדשין

לב

Lab

מקור שמעשר בהמה אינו נמכר
חרמים כהקדש עד שיינתנו לכהן
לא ימנה ישראל עם הכהן לבכור

לג

Peg Leg

אין מרגילין בבכור ולא בפסולי המוקדשין
בכור שאחזו דם
חבית של תרומה שנולד בה ספק טומאה

לד

Ladder

מחלוקת במשמרת תרומה תלויה
הצורם און בבכור לא ישחוט עולמית
צורם און בבכור ומת מהו לקנוס בנו אחריו

לה

Chole

מעשה בקסטור שצורם און של בכור
היה בכור רדפו בעטו ועשה בו מום
רועי ישראל נאמנין ורועי כהנים אינן נאמנין

לו

Lulav

נאמן לומר שהוא בכור ומומו עמו
נאמן הכהן לומר הראיתי בכור זה ובעל מום הוא
מומין מובהקין נשחטין על פי שלשה בני הכנסת

מסכת בכורות

בחינה דף ב – לו

- א. תרומה טמאה שנפלה לחולין טהורין ובטלה
- ב. שאל קונטרקוס השר את רבן יוחנן בן זכאי
- ג. אין מחזירין אונאה לגוי
- ד. מתפיסן לשם אותו זבח סמוך לפדיון
- ה. מה נשתנו פטרי חמורים
- ו. היה בכור רדפו בעטו ועשה בו מום
- ז. עד כמה ישראל חייבין ליטפל בבכור
- ח. חיוב מתנות בטלה שנשאר אצל הבעלים
- ט. בעלי מומין שנתערבו בתמימין
- י. נחשדו הכהנים על פטרי חמורים
- יא. דרשה והלכתא בחמש חטאות המתות
- יב. מקור שמעשר בהמה אינו נמכר
- יג. לוקח ציר מעם הארץ, משיקו במים וטהור
- יד. ולד שנולד לאחר פדיון אמו
- טו. לא ימנה ישראל עם הכהן לבכור
- טז. מת אחד מהן
- יז. תמורת פסולי המוקדשין מתה
- יח. מחלוקת במשמרת תרומה תלויה
- יט. הפודה פטר חמור של חבירו
- כ. שנת הבכור
- כא. רובא דתלי במעשה לא אזלי בתריה
- כב. האם רבי יהודה מתיר למכור עובר לעכו"ם
- כג. טעם היתר דבש דבורים
- כד. שחיטת בעל מום בבמת יחיד
- כה. אפשר לצמצם בשני בכורות כשרות
- כו. רבי יהושע בן חנניה וסבי דאתונא
- כז. יוצא דופן והבא אחריו
- כח. טמא הנולד מן הטהור ועיבורו מן הטמא
- כט. הלוקח בהמה מניקה, האם מרחמת אף על פי שאינה יולדת
- ל. השוחט את הבכור תולש את השער

ז' ז	ח' ח	ט' ט	י' י	יא' יא
יב' יב	יג' יג	יד' יד	טו' טו	טז' טז
יז' יז	יח' יח	יט' יט	כ' כ	כא' כא
כב' כב	כג' כג	כד' כד	כה' כה	כו' כו
כז' כז	כח' כח	כט' כט	ל' ל	לא' לא
לב' לב	לג' לג	לד' לד	לה' לה	לו' לו